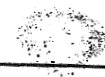

FORSVARSMINISTERIET

Se fordelingsliste

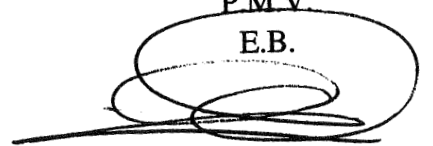
U.M.	<i>div</i>	Bil
02. APR. 2003		
<i>105180</i>		

NLSF

Bilag	Sagsbehandler	Journalnummer	Dato
4	KMP	1.kt. 99-0132-25/ 2454	31 MRS. 2003

Til orientering fremsendes materialesamling vedrørende folketingsbeslutning B 118 om dansk militær deltagelse i en multinational indsats i Irak:

- Forslag til folketingsbeslutning nr. B 118.
- Forsvarsudvalgets spørgsmål nr. 1-181 og svar herpå i forbindelse med udvalgsbehandling.
- Forsvarsudvalgets betænkning.
- Fortryk af Folketingets 1. behandling 19. marts 2003 og 2. behandling den 21. marts 2003.

PMV
E.B.

Klaus Moselund Pedersen
Major

Fordelingsliste

Antal

- 1 Statsministeriet.
- 1 Udenrigsministeriet. ✓
- 1 Rigsrevisionen.
- 1 Forsvarskommandoen.
- 1 Forsvarets Interne Revision.
- 1 Hjemmeværnskommandoen.
- 1 Forsvarets Bygningstjeneste.
- 1 Forsvarets Efterretningstjeneste.
- 1 Forsvarets Auditørkorps.
- 1 Farvandsvæsenet.
- 1 Forsvarets Oplysnings- og Velfærdstjeneste.
- 1 Forsvarsministeriet, Regnskabssekretariatet.
- 1 Hendes Majestæt Dronningens Adjudantstab.
- 1 Forsvarsattachéen ved Den kongelige Danske Ambassade i Washington.
- 1 Forsvarsattachéen ved Den kongelige Danske Ambassade i London.
- 1 Forsvarsattachéen ved Den kongelige Danske Ambassade i Paris.
- 1 Forsvarsattachéen ved Den kongelige Danske Ambassade i Berlin.
- 1 Forsvarsattachéen ved Den kongelige Danske Ambassade i Moskva.
- 1 Forsvarsattachéen ved Den kongelige Danske Ambassade i Warszawa.
- 1 Forsvarsattachéen ved Den kongelige Danske Ambassade i Kiev.
- 2 Forsvarsattachéen ved Den kongelige Danske Ambassade i Riga.
- 1 Forsvarsattachéen ved Den kongelige Danske Ambassade i Tallinn.
- 1 Forsvarsattachéen ved Den kongelige Danske Ambassade i Vilnius.
- 1 OSCE-delegationen i Wien.
- 1 Chefen for Forsvarets Operative Styrker.
- 1 DANATO.
- 1 DAMIREP.
- 1 NMR SHAPE.
- 1 Ældste danske officer ved JHQ NORTH.
- 1 Ældste danske officer ved JHQ NORTHEAST.
- 1 Ældste danske officer ved HQ MNC NE.
- 1 Ældste danske officer ved HQ ARRC.
- 1 Ældste danske officer ved HQ SACLANT.
- 1 Ældste danske officer ved HQ NAEW.
- 1 Ældste danske officer ved HQ COMNAVNORTH.
- 1 Ældste danske officer ved JHQ CENT.
- 1 Ældste danske officer ved HQ AIRNORTH.
- 1 Danish Support Unit ved RHQ AFNORTH.
- 1 Militærrådgiveren ved FN-missionen i New York.

Fremsat den 18. marts 2003 af udenrigsminister Per Stig Møller

Forslag til folketingsbeslutning

om dansk militær deltagelse i
en multinational indsats i Irak

Folketinget meddeler sit samtykke til, at danske militære styrker stilles til rådighed for en multinational indsats i Irak.

Bemærkninger til forslaget

I. Det internationale samfund har i en år-række gjort sig betydelige anstrengelser for - bl.a. gennem våbeninspektion - at sikre tilintetgørelse af Iraks masseødelæggelsesvåben. Bestræbelserne har været forankret i en række centrale resolutioner fra FNs Sikkerhedsråd.

I resolution 678 af 29. november 1990 gav FNs Sikkerhedsråd i henhold FN-pagtens kapitel VII bemyndigelse til anvendelse af alle nødvendige midler for at genoprette international fred og sikkerhed i regionen. Resolution 678 udgjorde grundlaget for de allieredes militære indsats mod Irak under Golfkrigen i 1991. FNs Sikkerhedsråd har ikke truffet beslutning om tilbagekaldelse af denne bemyndigelse til magtanvendelse, som står ved magt, så længe Sikkerhedsrådets krav og betingelser over for Irak ikke er opfyldt, og der som følge heraf foreligger en trussel mod fred og sikkerhed i regionen. Den 3. april 1991 vedtog FN's Sikkerhedsråd enstemmigt resolution 687 om våbenhvilen mellem Irak og de medlemslande, der samarbejdede med Kuwait i henhold til resolution 678 af 29. november 1990. Resolutionen gjorde våbenhvilen betinget af, at Irak levede op til en række krav, herunder om brug, udvikling og tilintetgørelse af kemiske, biologiske og nukleare masseødelæggelsesvåben. Samtidig bekræftede resolutionen den fortsatte gyldighed af resolution 678 af 29. november 1990. For at gennemføre inspektioner af Iraks våbenlagre på de biologiske og kemiske områder og m.h.t missiler blev United Nations Special Commission (UNSCOM) oprettet. UNSCOM skulle samtidig bistå det Internationale Atomenergiagentur (IAEA) i dets inspektioner af Iraks nukleare våbenprogram. Pligten for Irak til betingelsesløst at underkaste sig UNSCOM's inspektioner blev formuleret på en måde, der ikke efterlod tvivl om, at en obstruktion af inspektionsvirksomheden måtte

anses for at være en overtrædelse af de forpligtelser, der var blevet pålagt Irak i forbindelse med våbenhvilen. Overtrædelser af resolution 687 har fundet sted siden resolutionens vedtagelse. I perioden 1991 til 1998 destruerede våbeninspektørerne store mængder kemiske og biologiske våben. Efter adskillige afbrydelser af inspektionerne i løbet af 1998 konstaterede UNSCOM den 16. december 1998, at Irak ikke samarbejdede og inspektørerne blev trukket ud af Irak. Efter et år uden inspektioner vedtog FNs Sikkerhedsråd den 17. december 1999 resolution 1284, der erstattede UNSCOM med United Nations Monitoring, Verification and Inspection Commission (UNMOVIC). I de følgende tre år afviste Irak imidlertid enhver form for våbeninspektion i landet.

Den 8. november 2002 vedtog Sikkerhedsrådet enstemmigt resolution 1441. Resolutionen fastslår, at Irak gennem årene substantielt har krænket og fortsat substantielt krænker sine forpligtelser i henhold til de vedtagne sikkerhedsrådsresolutioner, herunder resolution 687 af 3. april 1991, og at krænkelserne udgør en trussel mod international fred og sikkerhed. Uanset dette giver FNs Sikkerhedsråd med resolutionen Irak en sidste chance for at opfylde sine nedrustningsforpligtelser. Samtidig præciserer resolutionen Iraks pligt til at samarbejde omgående, betingelsesløst og aktivt med UNMOVIC og IAEA. Det fastslås, at falske erklæringer eller udeladelser i erklæringer, der afgives af Irak og manglende irakisk vilje til fuldt ud at efterkomme og samarbejde om gennemførelsen af resolutionen vil udgøre en yderligere substantiel krænkelse af Iraks forpligtelser. Endvidere henvises til, at Sikkerhedsrådet tidligere gentagne gange har advaret Irak om, at fortsat overtrædelse af landets forpligtelser vil få alvorlige konsekvenser.

Med resolutionen blev det pålagt Irak inden 30 dage at fremlægge en fuldstændig rede-

gørelse for landets masseødelæggelsesvåben. Redegørelsen blev fremlagt af Irak den 7. december 2002. Ifølge UNMOVIC var redegørelsen mangelfuld, idet den ikke indeholdt nye oplysninger og fortsat efterlod centrale spørgsmål om landets våbenkapacitet ubesvarede.

Våbeninspektørerne har aflagt rapporter i Sikkerhedsrådet om forløbet af inspektionerne den 27. januar, den 14. februar og den 7. marts 2003. I rapporterne har våbeninspektørerne fremhævet, at Irak er forpligtet til selv at fremlægge alle masseødelæggelsesvåben m.h.p. tilintetgørelse eller tilvejebringe dokumentation, der kan understøtte en konklusion om, at ingen ulovlige våben rester. Våbeninspektørerne fremhæver således, at det ikke er inspektørernes opgave selv at finde eventuelle masseødelæggelsesvåben i landet. Våbeninspektørerne har påpeget, at Irak i et vist omfang har samarbejdet vedrørende procedurer og tilintetgørelse af et antal ulovlige missiler, men at landet f.s.v.a. de substantielle spørgsmål fortsat ikke i realiteten synes at have accepteret at medvirke aktivt til nedrustning. Våbeninspektørerne har i den forbindelse peget på, at Irak fortsat ikke har gjort rede for betydelige beholdninger af masseødelæggelsesvåben, som Irak tidligere har erkendt at være i besiddelse af. Den 25. februar 2003 fremlagde USA, Storbritannien og Spanien på denne baggrund et resolutionsforslag, der fastslår at Irak har forspildt sin sidste chance for at gennemføre sine nedrustningsforpligtelser i medfør af resolution 1441. Resolutionsudkastet har ført til drøftelser blandt Sikkerhedsrådets medlemmer af, om tiden er inde til at drage konsekvenserne af Iraks manglende efterlevelse. Det har ikke vist sig muligt for Sikkerhedsrådets medlemmer at nå til enighed om dette spørgsmål.

II. Trods det internationale samfunds vedvarende bestræbelser, som har været intensiveret i den seneste periode på fire en halv måned, kan det konstateres, at

Irak har forpasset sin sidste mulighed for at opfylde alle de af Sikkerhedsrådet opstillede krav og betingelser og derved at undgå de alvorlige konsekvenser, som et enigt Sikkerhedsråd advarede om i resolution 1441. Irak har ikke overholdt kravene i resolution 1441 om omgående, betingelsesløst og aktivt samarbejde. Våbeninspektørernes bestræbelser har trods et meget betydeligt internationalt politisk og militært pres været forgæves, ligesom en fortsættelse heraf er udsigtsløs. Den sidste udvej for at få afvæbnet Irak må herefter anses at være en gennemtvungelse af FN's krav og betingelser med militær magt.

I denne situation består uforandret en bemyndigelse fra FN's sikkerhedsråd til at anvende alle nødvendige midler – herunder militære magtmidler – til at gennemtvunge Sikkerhedsrådets krav og betingelser. Resolution 678 bemyndiger FN's medlemslande til at gøre det fornødne med henblik på at genoprette international fred og sikkerhed i området. Denne bemyndigelse står uforandret ved magt, og Sikkerhedsrådet har med resolution 1441 i enighed opdateret og bekræftet sin bemyndigelse. Resolution 687 fastslår klart, at det er en fredsbetingelse og en betingelse for våbenhvilen, at Irak ikke udvikler eller opretholder en kapacitet vedr. masseødelæggelsesvåben, herunder navnlig med hensyn til kemiske og biologiske våben. På grund af Iraks væsentlige brud på sine forpligtelser, er det nødvendigt at sikre - om fornødent ved anvendelse af militær magt - at landet bliver afvæbnet og således ikke længere udgør en trussel mod international fred og sikkerhed i regionen.

III. På denne baggrund har USA taget initiativ til at opbygge en koalition af lande der med anvendelse af militære magtmidler vil gennemtvunge irakisk efterlevelse af landets nedrustningsforpligtelser. Danmark er blandt den kreds af lande der har modtaget en amerikansk anmodning om militær støtte til denne multinationale indsats. Den militære koordination ledes af den amerikanske centralkommando, bl.a. fra fremskudte hovedkvarterer i Qatar og Bahrain. En række lande har allerede på nuværende tidspunkt

tilkendegivet, at de er rede til at deltage i den multinationale indsats. Af disse lande vil en række yde egentlige militære styrkebidrag, mens andre agter at stille militære faciliteter til rådighed. Flere lande overvejer fortsat, hvorledes de mest hensigtsmæssigt kan bidrage.

IV. Ved vurderingen af den foreliggende situation har regeringen lagt vægt på,

at Irak i flere tilfælde har anvendt masseødelæggelsesvåben såvel mod militære mål som civile,

at afvæbning af Irak er nødvendig for at fjerne truslen mod den internationale fred og sikkerhed i regionen,

at Irak over en årrække substantielt har krænket sine nedrustningsforpligtelser i henhold til FNs Sikkerhedsråds resolutter,

at FNs Sikkerhedsråd med resolution 1441 af 8. november 2002 besluttede at give Irak en sidste chance for at opfylde sine nedrustningsforpligtelser, og undgå alvorlige konsekvenser,

at Irak ifølge FNs våbeninspektører ikke har overholdt kravene i resolution 1441 om omgående, betingelsesløst og aktivt samarbejde,

at det må konstateres, at Irak dermed har forspildt sin sidste chance i medfør af resolution 1441,

at våbeninspektørerne og det internationale samfund trods dette i en periode har fortsat bestræbelserne på at tilvejebringe et egentligt og frugtbart samarbejde med Irak m.h.p. opfyldelse af landets nedrustningsforpligtelser,

at et sådant samarbejde ifølge FNs våbeninspektører er en forudsætning for at gennemføre en fredelig afvæbning af Irak,

at det efter våbeninspektørernes rapport i

FNs Sikkerhedsråd den 7. marts 2003 må konstateres, at disse bestræbelser trods et meget betydeligt internationalt politisk og militært pres har vist sig at være forgæves,

at der bl.a. på baggrund af erfaringerne fra de seneste 12 års bestræbelser på at nedruste Irak ikke er udsigt til at yderligere tid til forhandling og inspektion vil kunne frembringe det nødvendige irakiske samarbejde og dermed sikre opfyldelse af landets nedrustningsforpligtelser,

at fortsat manglende irakisk efterlevelse sammenholdt med vedvarende eftergivenhed fra det internationale samfunds side vil svække respekten for FNs Sikkerhedsråd,

at FNs Sikkerhedsråd tidligere har bemyndiget anvendelse af militær magt mod Irak m.h.p. gennemtvungelse af Sikkerhedsrådets krav og betingelser, og at denne bemyndigelse stadig står ved magt,

at gennemtvungelse af FNs Sikkerhedsråds krav, herunder som en sidste udvej med militære magtmidler, er nødvendig for at fjerne truslen mod den internationale fred og sikkerhed i regionen.

Regeringen finder det på denne baggrund velbegrundet, at det internationale samfund anvender militære magtmidler til at gennemtvunge opfyldelsen af Iraks nedrustningsforpligtelser.

V. Danmark deltog i det internationale samfunds militære indsats over for Irak i 1990-91. Endvidere støttede et bredt flertal i Folketinget i 1998 et forslag til folketingsbeslutning (B 114 fremsat den 17. februar 1998) om et dansk militært bidrag til en multinational indsats for at sikre Iraks efterlevelse af landets nedrustningsforpligtelser i henhold til FNs Sikkerhedsråds resolutter. Den daværende regering fandt, at de eksisterende resolutter udgjorde det folkeretlige grundlag for en militær aktion. Danmark har tillige deltaget i FNs observatørmission (UNIKOM), der overvåger overholdelsen af våbenhvilen på grænsen mellem Irak og Kuwait. Endelig har Dan-

mark siden november 2002 sammen med en bred kreds af lande deltaget aktivt i den militære beredskabsplanlægning af en eventuel militær aktion mod Irak. Deltagelsen har bl.a. haft til formål at medvirke til at supplere de politiske bestræbelser på at lægge maksimalt pres på Irak.

VI. Regeringen finder, at et dansk militært bidrag til en multinational indsats i Irak vil medvirke til at fjerne truslen mod den internationale fred og sikkerhed i regionen. Et militært bidrag vil samtidig være i overensstemmelse med den hidtidige danske politik over for Irak og med den danske ikke-sprednings politik i relation til masseødelæggelsesvåben. Endvidere vil et militært bidrag ligge i naturlig forlængelse af den traditionelle danske indsats for at medvirke til at styrke den internationale retsorden.

Regeringen finder det væsentligt at lade et militært bidrag ledsage af et betydeligt dansk humanitært bidrag samt en indsats for at sikre genopbygning af Irak. Der vil i den forbindelse blive lagt vægt på etableringen af en midlertidig administration, f.eks. under FN, m.h.p. at sikre forholdene indtil irakerne selv kan overtage landets ledelse. En samlet dansk bidragspakke, der foruden militære bidrag omfatter det humanitære område og genopbygning vil udgøre et klart signal om fortsat dansk støtte til den civile befolkning i Irak, og nabolande, der berøres af situationen, f.eks. p.g.a. flygtningestrømme. Regeringen har allerede ydet bidrag til såvel FN-systemets som danske NGOers humanitære beredskab. I tilfælde af en militær aktion agter regeringen at yde et betydeligt humanitært bidrag. I første omgang er der afsat en ramme for indsatsen på 50 mio. kr. Genopbygningen af den økonomiske infrastruktur i Irak efter den langvarige nedslidning p.g.a. de økonomiske sanktioner mod landet og de eventuelle skader efter en militær aktion må i vidt omfang forudses finansieret af Iraks egne meget betydelige olie-

indtægter. Disse indtægter forventes at stige efter ophævelse af sanktionerne og reparation og modernisering af olieudvindingskapaciteten i landet.

VII. Det danske styrkebidrag til en multinational militær indsats mod Irak vil omfatte en ubåd, en korvet, et lægehold, samt et mindre bidrag af stabs- og forbindelsespersonel. Styrkebidraget er sammensat på grundlag af en samlet vurdering af omstændighederne, herunder forsvarets muligheder for at bidrage med de militære kapaciteter, som USA har efterspurgt.

Ubåden vil bl.a. medvirke til efterretningsindhentning, varsling og etablering af søherredømme. Bidraget vil omfatte besætningen samt et mindre landbaseret logistikelement, i alt ca. 40 personer. Ubåden forventes indsat i Den Persiske Golf, men vil også kunne indsættes i andre farvande.

Korvetten vil bl.a. medvirke til varsling, etablering af søherredømme, kontrol af skibsfarten, eskortering og gennemførelse af søredning. Bidraget vil omfatte besætningen samt et mindre landbaseret logistikelement, i alt ca. 110 personer. Korvetten forventes indsat i farvandene omkring den arabiske halvø. I henhold til forslag til folketingsbeslutning B 65 fremsat den 23. oktober 2001 er korvetten for tiden tilmeldt NATOs flådeoperation i Middelhavet. Tilmeldingen udgør et dansk bidrag til NATOs deltagelse i indsatsen mod international terrorisme ("Operation Active Endeavour"). Korvetten er i denne forbindelse planlagt indsat i Middelhavet i perioden 19. marts til 23. juni 2003, men ventes i forståelse med NATO at kunne overflyttes til en multinational indsats i Irak. Til erstatning for korvetten agter regeringen i henhold til forslag til folketingsbeslutning (B 65) vedtaget den 25. oktober 2001 at tilbyde NATO to patruljebåde til "Operation Active Endeavour." De to patruljebåde vil omfatte besætningen samt et mindre landbaseret logistikelement, i alt ca. 70 personer.

Et mindre lægehold vil kunne tilknyttes et

felthospital eller et hospitalsskib stillet til rådighed af en anden nation. Indledningsvis påregnes tre personer udsendt. Styrkebidraget kan forventes indsat i eller omkring Irak eller Den Persiske Golf. Der vil endvidere være behov for et mindre bidrag af stabs- og forbindelsespersonel til at indgå i USA's centralkommando, herunder i fremskudte hovedkvarterer bl.a. i Qatar og Bahrain.

Styrkebidragene planlægges udsendt i op til seks måneder.

Bidragene vil operere under et robust mandat for magtanvendelse. Udover adgang til at anvende magt i selvforsvar, vil der være adgang til i fornødent omfang at anvende magt til at gennemføre de pålagte opgaver.

Regeringen har taget skridt til at sikre en forsvarlig retlig status for det personel, som udsendes i forbindelse med operationen.

Hensynet til den nødvendige operationsikkerhed, selvbeskyttelse og handlefrihed fordrer en vis fleksibilitet f.s.v.a sammensætning, omfang og tidsperspektiver for indsættelse af bidragene. Hensynet til operationssikkerhed, til allieredes sikkerhed samt ikke mindst til personellets og pårørendes sikkerhed, indebærer, at de operative detaljer på nuværende tidspunkt ikke kan beskrives i detaljer.

Indsættelse af de danske militære bidrag i og omkring Irak samt Den Persiske Golf vil være forbundet med risiko. Forsvarets Efterretningstjeneste vurderer, at trusselsniveauet for danske styrker, herunder stabspersonel, lægehold og logistikelementer, indsat i støtteopgaver i landene omkring Irak generelt er lav, mens truslen fra terrorangreb og angreb med biologiske og kemiske våben generelt vurderes som middel. Ved indsættelse af lægehold i selve Irak er trusselsniveauet højt. Truslen mod en dansk korvet eller en dansk ubåd i overfladen i

nærheden af Iraks kystlinie vurderes at være middel, hvorimod truslen mod en neddykket dansk ubåd i Den Persiske Golf samt en dansk korvet i Den Persiske Golf og øvrige farvande omkring den arabiske halvø vurderes at være lav. Den sømilitære minetrussel vurderes at være middel. Truslen fra masseødelæggelsesvåben mod sømilitære bidrag vurderes som lav.

De danske styrkebidrag består af fastansat personel, hvis uddannelse, erfaring og motivation er på højt niveau. Styrkebidragene råder over fuldt moderne udrustning, herunder personlig udrustning. Med personellets uddannelse og træning, materiellets beskaffenhed samt iagttagelsen af nødvendige procedurer vil der blive taget de bedst mulige forholdsregler over for mulige faremomenter. Forsvarets personel vil under udsendelsen være omfattet af forsvarets særlige erstatnings- og godtgørelsesordning.

VIII. Da det danske bidrag vil indgå i en operation mod en fremmed stat, hvor der forudses anvendt militære magtmidler, forelægges sagen for Folketinget under henvisning til Grundlovens § 19, stk. 2. med anmodning om, at Folketinget meddeler sit samtykke. Kommandoen over de danske styrkebidrag vil kunne overgives til den amerikanske ledelse af den multinationale koalition umiddelbart efter at Folketingets samtykke foreligger.

IX. Regeringen vil løbende vurdere det danske bidrags sammensætning med henblik på at sikre en effektiv opgaveløsning. Såfremt det skulle vise sig hensigtsmæssigt at justere bidraget væsentligt, eller såfremt der skulle ske en væsentlig ændring i opgavernes karakter, vil regeringen rådføre sig med Det Udenrigspolitiske Nævn herom eller om nødvendigt på ny forelægge sagen for Folketinget.

X. Udgifterne forbundet med udsendelse af de anførte militære bidrag vil afhænge af bidragenes endelige sammensætning og mulighederne for samarbejde med andre nationer. Bidragene skønnes at kunne indebære udgifter i størrelsesordenen 60 mio. kr. for

en seks måneders udsendelse. Heri er inkluderet en udgift på 15 mio. kr. til udsendelse af to patruljebåde til Operation Active Endeavour.

Spørgsmål nr. 1 :

”Hvor mange penge har regeringen afsat til humanitær bistand, herunder til bistand til flygtninge i nærområderne og til repatriering af flygtninge i forbindelse med den aktuelle krise i Irak?”

Svar:

Regeringen har i tilfælde af en militær aktion til hensigt at afsætte op til 300 mio. kr. inden for det nærmeste års tid til afhjælpning af de umiddelbare humanitære behov, bistand til internt fordrevne i Irak og flygtninge i nærområderne samt til genopbygningen af landet.

Spørgsmål nr. 2:

Ministeren bedes oplyse, hvilke præcise opgaver korvetten Olfert Fischer forudses at skulle varetage i forbindelse med krigen mod Irak?

Svar:

Korvetten er udrustet og forberedt til at kunne udføre en bred vifte af opgaver i relation til den forestående mission i operationsområdet.

Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at oplyse noget specifikt om de opgaver, som korvetten eventuelt skal løse. Korvetten vil bl.a. kunne medvirke til varsling, etablering af søherredømme, kontrol af skibsfarten, herunder anråbe skibe for at anmode om oplysninger vedrørende skibets seneste afgangshavn, destination og lastens omfang, eskortering og gennemførelse af søredning.

Korvettens våbensystemer vil i operationsområdet kunne beskytte korvetten mod en lufttrussel, herunder truslen fra missiler samt bidrage til nedkæmpelsen af en regulær overfladetrussel, specielt fra mindre enheder.

Spørgsmål nr. 3:

"Ministeren bedes oplyse, hvilke andre lande der yder et militært bidrag til den USA-ledede angrebskrig uden FN-mandat mod Irak?"

Svar:

Blandt andre følgende lande forventes på nuværende tidspunkt at bidrage militært til en multinational indsats i Irak: Australien, Letland, Polen, Rumænien, Slovakiet, Spanien, Storbritannien og Tjekkiet.

Der henvises desuden til besvarelse af spørgsmål nr. 41.

Det fremgår i øvrigt af Udenrigsministeriets notat af 17. marts 2003, at der ikke, som det hedder i spørgsmålet, er tale om en "angrebskrig uden FN-mandat", men om en militær aktion, der iværksættes på grundlag af en bemyndigelse fra FN's Sikkerhedsråd.

Spørgsmål nr. 4:

Ministeren bedes oplyse, hvilke skridt der er taget og vil blive taget med henblik på, at dansk personel opnår den størst mulige beskyttelse under deltagelsen i den USA-ledede angrebskrig uden FN-mandat mod Irak?

Svar:

Hensynet til operationssikkerhed, til allieredes sikkerhed samt ikke mindst til personellets og pårørendes sikkerhed, indebærer, at de operative detaljer på nuværende tidspunkt ikke kan beskrives i detaljer. De danske styrkebidrag vil operere sammen med de øvrige koalitionsparter, hvor gensidig beskyttelse og sikring er en fast bestanddel af de militære procedurer.

Korvettens våbensystemer vil kunne beskytte korvetten mod en lufttrussel, herunder truslen fra missiler samt bidrage til nedkæmpelsen af en regulær overfladetrussel, specielt fra mindre enheder, i operationsområdet.

Ubåden vil under operationer være neddykket, hvorfor det er endog meget vanskeligt at opdagge en undervandsbåd af SÆLENS størrelse. Såfremt undervandsbåden bliver opdaget og udsat for angreb kan undervandsbåden forsvare sig selv med sine anti-skibs torpedoer.

Lægeholdet vil kunne tilknyttes et felthospital eller et hospitalsskib stillet til rådighed af en anden nation. Et felthospital eller et hospitalsskib placeres normalt uden for selve kampzonen.

Det danske stabs- og forbindelsespersonel i Qatar og Bahrain vil udover deres medbragte personlige beskyttelsesudrustning efter aftale med de amerikanske militære myndigheder også blive omfattet af den sikring og evt. evakuering som de amerikanske militære myndigheder gennemfører ved de amerikanske fremskudte hovedkvarterer.

De danske styrkebidrag består af fastansat personel, hvis uddannelse, erfaring og motivation er på højt niveau. Styrkebidragene råder over fuldt moderne udrustning, herunder personlig udrustning. Ubåden og korvetten har fået nyt opgraderet ABC springs- og monitoringsystem.

Sejlende personel er vaccineret mod Leverbetændelse, Meningitis, Stivkrampe, Polio, Tyfus og Kolera samt Anthrax. Personel på land er herudover vaccineret mod Rabies.

Med personellets uddannelse og træning, materiellets beskaffenhed samt iagttagelsen af nødvendige procedurer vil der blive taget de bedst mulige forholdsregler over for mulige faremomenter.

Spørgsmål nr. 5:

"Hvor længe ønsker regeringen, at det mandat, som er indeholdt i B 118 skal vare?"

Svar:

I overensstemmelse med sædvanlig praksis indhenter regeringen Folketingets samtykke til udsendelse i en tidsbestemt periode.

De danske militære bidrag planlægges foreløbig udsendt i op til seks måneder.

Spørgsmål nr. : 6

"Ministeren bedes oversende rapporten "Likely Humanitarian Scenarios" dateret den 10. december 2002, der er skrevet med henblik på forberedelse af underorganisationernes arbejde i og omkring Irak"

Svar:

Rapporten, som kan findes på internettet, vedlægges. Rapporten har ikke status af et officielt FN-dokument, men er et oplæg, der er udarbejdet lokalt i Irak af FN-medarbejdere som led i en intern beredskabsplanlægning i december 2002. FN-organisationerne er i øjeblikket i gang med en konkret behovsvurdering i forhold til den forventede situation efter en evt. militær intervention, som vil danne baggrund for en donorappel, som i givet fald ventes udsendt kort tid herefter.

Please note: the following document is a transcription of the original, and as such may contain errors introduced in the transcription process. To be sure of an accurate text, please quote from the original document, a scanned copy of which is available in PDF format at

<http://www.casi.org.uk/info/undocs/war021210scanned.pdf>
(1Mb PDF)

Further information on the omissions and withholdings attendant on the publication of this internal UN document are provided at

<http://www.casi.org.uk/info/undocs/war021210notes.html>

Some comments in response to Frank Kaplan's **Slate** magazine article "How many dead Iraqis?" can be found at <http://www.casi.org.uk/info/undocs/war021210defense.html>

STRICTLY CONFIDENTIAL

10 December 2002

LIKELY HUMANITARIAN SCENARIOS

Introduction

1. In presenting the present paper it is not presumed that was[r] is not inevitable. However, for planning purposes, and as requested, certain assumptions are made in preparing for eventualities should hostilities occur. Unlike the progression of the military intervention in 1991, a future confrontation is expected to develop beyond the preparatory, and relatively short, aerial bombardment of infrastructure, towns, and cities into potentially a large scale and protracted ground offensive, supported by aerial and conventional bombardment. The resultant devastation would undoubtedly be great. Initially, access to those in need would either be denied by one or other of the protagonists or severely hampered by security or safety concerns. Additionally, logistics, particularly the ability to move with any degree of freedom, will be a major constraint.

2. There is a temptation in some quarters to equate the situation following any future military intervention in Iraq, with the population's ability to cope in 1991. Such comparisons are not valid, as the sustentative majority of the population, immediately prior to the events of 1991, were in full employment and had cash and material assets available to them to cope with the crisis. Aside from now not having been gainfully employed for some time, during the intervening period, all except the most privileged have completely exhausted their cash assets and have also in most cases disposed of their material assets. Accordingly, the bulk of the population is now totally dependent on the Government of Iraq for a majority, if not all, of their basic needs and, unlike the situation in 1991, they have no way of coping if they cannot access them: the sanctions regime, if anything, has served to increase dependence on the Government as almost the sole provider.

3. There is also the temptation to draw comparisons between the situation in Afghanistan following the military intervention of 2001/2002 and the situation, which is likely to be facing Iraq in a post conflict scenario. Aside from having

similar population figures -- almost 26 million in Afghanistan and approximately 26.5 million in Iraq -- such comparisons are simply invalid. The population in Afghanistan is predominantly rural. Furthermore, over time the Afghan population has become used to being less reliant on the state -- there has been no all-encompassing "state machinery" in Afghanistan -- and the Afghans have therefore been more self-reliant. The situation in Iraq, however, has been the reverse: a relatively urbanized population, with the state providing the basic needs of the population as a matter of Government policy. As households have generally become poorer during the course of the sanctions regime, the Iraqi people have become even more reliant on the state to meet their basic needs.

4. Furthermore, notwithstanding the sanctions regime, the Iraqi people are relatively sophisticated in their needs. Quite simply, the Iraqi society has become accustomed to a reasonable standard of services that are provided under the auspices of, or directly by, the state. However, with the foreseen degradation of infrastructure in general, and electricity in particular, on which the provision of the services concerned are heavily dependent on, many of these services are not likely to be available following a conflict.

5. Accordingly, in assessing the likely humanitarian needs of the Iraqi people during the post conflict situation, the following assumptions would appear to be justified:

[page 2]

- a. The electricity network will be seriously degraded because of damage to generating plants and the transmission and distribution networks. The damage to the electricity network will also result in collateral reductions in capacity in all sectors, particularly water and sanitation as well as health.
 - b. The port of Umm Qasr will be largely unavailable as it will in all probability either be blockaded or suffer significant damage in the preliminary stages of any hostilities. Accordingly, it cannot reliably be predicted whether any capacity in the port will be available for humanitarian activities.
 - c. The railway system will be significantly degraded as a result of damage to bridges, culverts and tracks.
 - d. Road transportation vehicles and depots will suffer considerable damage and, as a consequence, there will be a significant degradation of the already poor transportation system.
 - e. As Iraq is trisected by two major river systems which flow north-south and as most, if not all, major bridges will be destroyed or damaged, east-west movement of goods and people will be on a restricted basis. Furthermore, the rivers are of such a depth that fording is not possible and there is an almost total absence of lighters, ferries and the like.
 - f. Damage to the electricity network will result in collateral reductions in capacity in all sectors, particularly water and sanitation as well as health.
 - g. There could be significant damage to existing Government stocks of all commodities.
 - h. The production and export of crude oil as well as production of petroleum products mostly for domestic consumption will have ceased, and the facilities holding existing reserve stocks will have been significantly damaged.
-

[page 3 withheld]

[page 4]

Needs Assessment

11. As stated earlier in paragraph 2 above, there are some 60 per cent of the population -- 16 million people -- highly dependent on the monthly "food basket" -- they "consume" all the commodities provided, (by consuming or selling part to mitigate other needs), as they have no other means with which to provide for other essential requirements.

12. In the three northern governorates, there will be an immediate need to establish an alternative source of supply for the items provided in the "food basket", for the entire population of about over 3.7 million people: the population in the three northern governorates. Given the probable course of the conflict, the current established delivery system of foodstuffs and necessities from Mosul and Kirkuk is not likely to be available from the outset of hostilities because of their location, south of the dividing line. Of the total population in the three northern governorates, approximately 2.2 million will be highly dependent on the food distribution system.

13. The loss of electricity to Dahuk, while having major consequences at the household level, should not immediately impact the provision of humanitarian services. Assuming the level of conflict is low throughout the three northern governorates, and based on the recent UN observations of small and medium sized electricity generators in those governorates, and a 29 MW generators in each of the three governorates, there appears to be sufficient capacity available, supplemented by the delivery pipeline of additional generators under already approved contracts to provide backup electricity supply to "emergency" facilities. This is a factor that will be taken into account when determining the final position of the small and medium generators already made available under the humanitarian programme.

14. It will be necessary, however, to establish a supply line for fuel. It is estimated that in the three northern governorates the monthly requirement of fuel¹ is approximately 30,000,000 lts. of gasoline, approximately 30,000,000 lts of diesel, about 40,000,000 lts of Kerosene, and about 10,000 tons of cooking gas. However, there is very limited storage capacity in the three northern governorates and the available refining capacity would be insignificant.

15. Elsewhere in the country, particularly in the "Centre Region" and "Baghdad", given the likely intensity of any conflict, particularly in the preparatory and initial stages, it is probably that the infrastructure will be severely damaged as a result of aerial and ground bombardment or by the withdrawing Government forces. Infrastructure, particularly that relating to oil production; transport, i.e., vehicles and depots; ports; railways; roads and bridges; and electricity production can expect to be especially hard hit. As a result, the availability of potable water is likely to be curtailed extensively. The infrastructure, including private and commercial vehicles, which are still available, may well be allocated by the Government to other than humanitarian purposes. In any event, the logistical aspects of the humanitarian response will require a substantial amount of specialized assets and the absence of such assets in sufficient quantities will probably be a major constraint, until some degree of rehabilitation, albeit of a temporary nature, occurs. Fuel, in the worst case, may have to be imported.

¹ Based on the latest estimates by the United Nations personnel operating in the three northern governorates.

[page 5]

16. However, it is improbable that the level of services being provided by the Government would cease simultaneously for the total population. Rather, it is probable that there would be a progressive run down and eventual cessation of distribution of commodities and the provision of services. If one presumes that potential military intervention will roll simultaneously from the south and the north, the peripheral governorates of Basrah, Maysan, Thi Qar, Muthana, Najaf, Kerbala, and Qadisiyah in the south and Ninewa and Tameem in the north will be immediately affected.

17. The population in immediate need of humanitarian intervention and that are expected to be accessible, i.e., those in the south, would then total 5.4 million², to which must be added a further 2 million internally displaced persons (IDPs) and refugees³, a part of the estimated 900,000 destined for Iran and the 50,000 to Saudi Arabia, from Baghdad and the Centre Governorates. Accordingly, the total caseload beneficiaries would total 7.4 million. While there will requirements that will need to be addressed in the other governorates, as previously stated, it is considered that either access will be denied by the warring parties or it will be impracticable because of the prevailing security situation.

19. Given the 21 or 22 days a month that food stuffs are being distributed, approximately one million people are entitled to receive their ration on any of those days. It can also be assumed that of these 600,000, or 60 percent of the recipients referred to in paragraph 11 above, will be highly reliant on the ration for their household food requirements. Additionally, because the distribution cycle relates to distribution agents, and not to individuals, commodities will not be available in certain localities, should the agents concerned do not receive their consignments or not be in place. Accordingly, the need will be concentrated in these areas rather than evenly distributed throughout the country. Such pockets will unfortunately exist in each district and governorate.

20. The recent trend by the Government of issuing the monthly food basket on a two monthly cycle potentially places more food in the household. However, based on anecdotal information, the World Food Programme (WFP) believes that the many poor families, and therefore with the least food security, are selling the "additional" food received to generate income in order to meet their other essential requirements. The current shortage in some commodities from the food basket, especially pulses -- the main source of protein -- also mitigates the benefit of the increased issue of food supply. As a result, most household food reserves would not last two months if distribution were interrupted or suspended.

21. Throughout the country, there are some 43,000 Food and Flour agents⁴, and the monthly food distribution is dependent on the present system continuing to function to a high degree of efficiency. This institution is immense, and any disruption to its organization would seriously hamper the distribution of food, as referred to in paragraph 19 above. Because of the degree of dependence of the population as a whole on the monthly distribution of food and other necessities, it is not practical to

target segments of the community directly when distributing foodstuffs. Accordingly, the continued use of food and flour agents is probably the most practicable medium for food distribution in the post conflict phase. Preserving what is presently there and replacing those portions of the network that suffer during the conflict phase, must be accorded high priority.

22. With regard to the health sector, there will generally be some four months stocks of basic pharmaceuticals and medical supplies in the country to meet normal demand. This should not be

² The 'war affected' population of the 'Southern Governorates'.

³ There will be movement both to and from the southern governorates, which it is assessed will, in terms of gross numbers, be equal.

⁴ Based on information provided to WFP by the Government.

[page 6]

read, however, as an indication that there is a full range of medical items available, as there are some particular items which are presently in short supply, or non-existent. The expected increase in the instances of diarrhoeal disease and respiratory infections resulting from the conditions experienced in a post-conflict scenario, for example the absence of potable water and contaminated air (e.g., should oil fields be put ablaze, similar to what happened in Kuwait), as well as over-crowding, traumatic injuries, and a lack of refrigeration, would translate into an increased demand and consumption of medical supplies and drugs, rendering the existing stocks inadequate.

23. It is also likely that in the early stages there will be a large segment of the population requiring treatment for traumatic injuries, either directly conflict-induced or from the resulting devastation. Given the population outlined earlier, as many as 500,000⁵ could require treatment to a greater or lesser degree as a result of direct or indirect injuries.

24. The children under 5, pregnant and lactating women, and IDPs will be particularly vulnerable because of the likely absence of a functioning primary health care system in a post conflict situation. In the centre and south it is estimated that these groups represent a total caseload of 5.2 million people⁶, 4.2 million under 5, with one million pregnant and lactating women, plus a further two million IDPs. Using purely per capita ratios and "poverty and environmental patterns", 1.23 million of these will be in the southern governorates, to which the United Nations is more likely to have access, and accordingly will need immediate humanitarian interventions. This figure requires further refinement in order to take account of the infirm, the chronically ill, and the elderly.

25. Furthermore, the outbreak of diseases in epidemic if not pandemic proportions is very likely. Diseases such as cholera and dysentery thrive in the environment, which will prevail and as a result of circumstances and the present low vaccination rates for measles, meningitis and the like will be ever present. When determining the requirement for pharmaceuticals and medical supplies these factors must be considered.

26. As with other sectors, the requirement for health supplies will vary with time.

Although some of the initial dependency will reduce with time, for example as conflict-related injuries are treated in a particular area, and as some find alternative solutions to satisfy their needs, others will become dependent on the system. It is probable that, in the foreseeable future, the number of additional beneficiaries will exceed those who may find alternative solutions. Accordingly, the need in this area will continue to grow in the short and medium term, because of the general environment and the limited alternatives available to the population.

27. It is estimated that the nutritional status of some 3.03 million⁷ persons countrywide will be dire and that they will require therapeutic feeding. This consists of 2.03 million severely and moderately malnourished children under five and one million pregnant and lactating women. While not all the vulnerable children identified in paragraph 24 above will require therapeutic feeding, all pregnant and lactating women will. Furthermore, using a straight population ratio, a little over half a million of the above persons, will be in the southern governorates. Among the most vulnerable are the approximately 5,000 persons⁸ confined to institutions, comprising orphaned children, the severely handicapped, and children in detention, and 21,000 elderly⁹. To those figures must be added patients in hospitals -- the total capacity of hospital beds is almost 27,000¹⁰ and although

⁵ Based on WHO estimates of direct, 100,000, and indirect, 400,000, casualties.

⁶ UNICEF estimate.

⁷ UNICEF estimate.

⁸ Based on information provided to UNICEF and WFP.

⁹ Based on information provided to WFP.

¹⁰ Data provided by the UN Health Sectoral Working Group in Iraq.

[page 7]

occupancy rates are not known they must be assumed to be high -- and prisoners. Although the number is not large, the dire circumstances in which they presently exist can only become worse and, consequently, their needs critical.

28. Water treatment requires electric power and as this will, in all probability, be severely disrupted by any conflict, it is highly likely that it will remain so for some time. Accordingly, the availability of potable water will be at a premium. UNICEF estimates that some 39 percent of the population will need to be provided with potable water -- for a short while -- by treatment plants that have 'stand-by' electricity generation, although the water supply will be rationed. The access to potable water at present is not evenly distributed -- 70 percent of urban facilities have emergency generation while the percentage in the rural facilities is only 11 percent.

29. Given the population affected in the southern governorates -- but not including IDPs and potential refugees but who have not yet left Iraq -- (a total of 5.4 million as indicated in paragraph 17 above), the immediate requirement would be to provide access to clean water for some 4.07 million people.¹¹ It should also be noted that chemicals required for the treatment of water, i.e., chlorine and aluminium sulphate, and other consumables for the treatment plants with generation capacity will, in all probability, be limited.

30. The sanitation system is another matter of serious concern. At present 500,000 metric tons of raw effluent are pumped daily into fresh water sources. At present, there are approximately 5 million people, 4 million of whom reside in Baghdad¹², who have access to a sewerage network, relying on pumping stations, which are connected to the electricity grid. It is estimated by UNICEF that only 10 percent of these stations have backup generators. Lest this become a greater health hazard than it is at present, 5 million persons who are presently reliant on a sewerage network would require assistance with sanitation facilities.

31. As in the case of health care, the dependency will in all probability continue to increase and a large proportion of the population is likely to remain dependent on outside assistance for an extended period. The rehabilitation of not only the electricity grid but also the water distribution network should receive most urgent attention.

32. During any conflict, and in the immediate phase following it, a significant segment of the population will be displaced. The devastation of structures could be great. While in the urban areas, shelter will be easier to find through occupation of partially destroyed buildings as well as easier availability of make shift building materials, such options will not be available to those in rural areas -- for the local inhabitants as well as IDPs who have moved from the cities and towns into the rural areas -- in view of the absence of "makeshift" accommodation and recyclable building materials.

33. In the initial stages of the emergency, access to those in need will be difficult. Accordingly while a large proportion of the population will initially be displaced, by the time humanitarian access is practicable, many of those displaced will have returned or found makeshift accommodation. Under the circumstances, a figure of 25 percent of the "war affected" population requiring some form of assistance seems to be realistic, although this figure would require further confirmation. Such a figure represents a beneficiary population of some 2 million requiring assistance with shelter. The numbers will of course fluctuate as more people are displaced and others find or construct semi-permanent housing.

¹¹ UNICEF estimates.

¹² UNICEF estimates.

34. The beneficiary population will also present some particular concerns. It is to be expected that among those displaced, there will be significant numbers of 'unaccompanied minors' and 'female headed households'.

35. It is estimated that there will eventually be some 900,000 Iraqi refugees requiring assistance, of which 100,000 will be in need of immediate assistance¹³. The number of refugees may in fact be much higher, although many of those with the resources and skills to resettle elsewhere have already done so. There is also the likelihood of transit camps established in Iraq adjacent to borders, with a population of perhaps as many as 500,000 people.¹⁴

36. The number of refugees presently in Iraq, for which UNHCR is responsible, is

approximately 130,000 persons¹⁵. While these will, in all probability, remain in country, perhaps joining those displaced, it is probable that UNHCR will initially be unable to provide the support required.

37. The absence of a mine action programme in the center and south will exacerbate the difficulties experienced by the population vis-à-vis mine injuries. There is also presently no mine awareness education in the centre and south. While the rural population has acquired some knowledge in living in a mine-infested environment, most of the urban population will not have the information required.

38. The areas along the borders with neighbouring countries of Iraq, and some areas around the dividing line with the three northern governorates presently under the control of Kurdish local authorities, are 'protected' by barrier minefields, and will therefore present a formidable hazard to refugees and IDPs. Additionally, the conflict will result in unexploded ordnance (UXO) becoming commonplace, particularly in the towns and cities, causing considerable casualties.

Summary of Scenarios

39. **Emergency:** The immediate humanitarian interventions are likely to require:

- a. Bridging, material handling and transport¹⁶.
- b. Food and necessities for some 5.4 million people¹⁷.
- c. Health supplies to treat injuries for approximately 100,000¹⁸.
- d. Health supplies to treat the highly vulnerable for up to 1.23 million¹⁹.
- e. Health supplies to cater for the ongoing needs of 5.4 million²⁰.
- f. Nutrition supplies for 0.54 million²¹.
- g. Water treatment equipment for 5.4 million²².
- h. Chemicals and consumables for 5.4 million²³.
- i. Sanitation materials and chemicals²⁴.

¹³ UNHCR estimates.

¹⁴ UNHCR estimate.

¹⁵ Based on UNCHR existing case load.

¹⁶ See paragraph 3.

¹⁷ See paragraph 17.

¹⁸ See paragraph 23.

¹⁹ See paragraph 24.

²⁰ The 'war affected' population of the 'Southern Governorates'.

²¹ See paragraph 27.

²² The 'war affected' population of the 'Southern Governorates'.

²³ The 'war affected' population of the 'Southern Governorates'.

²⁴ See paragraph 29.

- j. Total range of services for 2 million IDPs, some of whom may well become refugees. The number that may eventually be in this category cannot be assessed with any confidence.²⁵

- k. Emergency shelter for 1.4 million²⁶.
- l. Family reunion facilities for unaccompanied minors.
- m. Facilities for 100,000 Iraqi refugees in neighbouring countries²⁷.
- n. Mine Action activities, (demining, UXO clearance, mine awareness).

40. **Protracted Humanitarian Requirements:** Following the immediate requirements referred to in paragraph 39 above, the humanitarian interventions are likely to be required for a protracted period of time, certainly longer than one year, and may include:

- a. Further bridging, material handling, and transport²⁸.
- b. Milling and iodizing capacity²⁹.
- c. Food and necessities for, at a minimum, 23 million³⁰.
- d. Health supplies to treat injuries for approximately 0.5 million³¹.
- e. Health supplies to treat up to 23 million³².
- f. Nutrition items for 3.03 million³³.
- g. Water treatment equipment for 18.24 million³⁴.
- h. Chemicals and consumables for 18.24 million³⁵.
- i. Sanitation materials and chemicals³⁶.
- j. Total range of services for 2 million IDPs, some of whom may well become refugees. The number that may eventually be in this category cannot be assessed with any confidence³⁷.
- k. Emergency shelter for 3.6 million³⁸.
- l. Family reunion facilities for unaccompanied minors.
- m. Facilities for 1.4 million Iraqi refugees, 900,000 entering neighbouring countries and 500,000 remaining along the border but inside Iraq³⁹.
- n. Initiatives to invigorate the economy.
- o. Livestock and plant production materials.
- p. Mine Action activities, (demining, UXO clearance, mine awareness).

Socio-economic recovery of Iraq

41. It is essential that efforts be made as early as is practicable to begin the long process of recovery. It would not seem prudent to replace the "state provider" with a "humanitarian provider". This will only be possible if alternative coping mechanisms are put in place early in order to provide opportunities for employment of one form or other. It will also be critical to the success of any humanitarian intervention if the agricultural sector is revived most urgently.

²⁵ See paragraph 17.

²⁶ Assessed population in the 'southern Governorates' in need of emergency shelter.

²⁷ See paragraph 35.

²⁸ See paragraph 5.

²⁹ Requirement to iodize locally available salt and mill locally available cereals.

³⁰ Population of the centre and south.

³¹ See paragraph 23.

³² Population of the centre and south.

³³ See paragraph 27.

³⁴ Population of the centre and south, less the IDPs.

³⁵ Population of the centre and south, less the IDPs.

³⁶ See paragraph 29.

³⁷ See paragraph 17.

³⁸ Assessed population in the centre and south in need of emergency shelter.

³⁹ See paragraph 35.

[begin page 10]

Debt protection

42. A key facet of any rejuvenation of the economy will be the continued protection of both the public sector and individuals from external debts, variously estimated at between \$100 and \$150 billion. This is currently the case under the sanctions regime. Although the relevant provisions of Security Council resolutions may be revised or the present restrictions may be modified in a post conflict scenario, positive consideration should be given to maintaining -- at the least during the initial stage -- those provisions, which afford the protection necessary in order to permit rehabilitation of the economy.

[remainder of page 10, paragraphs 43-47, withheld]

[page 11]

United Nations access to programme resources

48. It may well prove necessary to amend some of the existing Security Council resolutions to give the United Nations, including the UN agencies and programmes, authority to continue operating under resolution 986 (1995) and subsequent resolutions. They will need the ability to access assets on a continuing basis, particularly in the early stages of their humanitarian intervention. This appears to be an effective method of meeting this need. However, in the short-term, the fundamental position that all assets provided under the programme are owned by the Government will need to be maintained, in order not to enter into disputes over ownership.

49. As has been stated earlier, it is assumed that almost from the outset of hostilities, exports of oil will cease, at least for some time. As part of the degradation of systems, institutions and infrastructure, oil production will stop and, apart from that held in storage in Ceyhan, in Turkey, which is very limited (less than one million barrels at present), export of oil and, therefore, generation of income available for programme implementation, will halt. Given this circumstance, the ability to access the programme assets, be they in cash or in kind currently in the delivery pipeline, is imperative until alternative sources of revenue are mobilized. Another course of action might be similar to that immediately in the aftermath of the Gulf War, where Member States advanced funds on the understanding that they would be reimbursed eventually.

50. Accordingly, the need to obtain guidance from the Security Council and authorization on the utilization by the United Nations of programme assets in the pipeline of the oil-for-food programme would require urgent consideration.

[paragraphs 51-2 withheld]

Relations with and role of the military

53. The United Nations agencies delivering humanitarian assistance will need to interact with the military authorities on the ground. Such interaction will have to occur regardless of whether the attack is sanctioned by the Security Council or not, although the circumstances will obviously influence the relationship. These contacts should be initiated preferably prior to the start of the conflict and should not be confined to issues related with the coordinates of the humanitarian operational sites.

[page 12]

54. For years, as part of the debate over the role of the "post-modern armed forces" the military have attempted to carve a niche for themselves in the direct delivery of assistance instead of the previous stance of providing logistics and engineering support to humanitarian organisations. This is very much an uncharted field that has, a priori, more "cons" than "pros". US/DOD is the most proactive military establishment in the prosecution of such role -- see the extensive utilization of "military/civil affairs" staff in Afghanistan.

[paragraph 55 withheld]

56. There are three matters on which early guidance is required, namely:
- a. The likely 'safe havens' in relation to the security phases, coupled with the need to retain 'critical staff', in locations in the region, but outside Iraq, that are not the designated safe havens.
 - b. The desire to retain an independent presence in Iraq almost at all cost, notwithstanding the fact that phase V may be declared.
 - c. The need to be able to access funds for emergency preparedness, despite the fact that no emergency for Iraq has been declared.
 - d. Although not exclusively humanitarian issue, there is need to give early consideration, regarding the role, if any, of the United Nations regarding the post-conflict administration.
 - e. A last outstanding matter, is the need for the UN to develop, simultaneously with the present Contingency Plan, a Plan "B": What would be the UN's role vis-à-vis Iraq if the conflict is avoided and sanctions are, at the least, suspended.

[page 13]

TABLE 1 -- HUMANITARIAN SCENARIOS

Health	<ul style="list-style-type: none"> • Direct and indirect casualties: 500,000 • 5.21 million high vulnerable 	0.10 1.23	0.20 1.86	0.20 1.29	0.83	Based on population of children under 5, and pregnant and lactating women.
Nutrition	<ul style="list-style-type: none"> • 3.03 million (2.02 million severely and moderately wasted) 	0.54	1.26	1.03	0.19	Based on nutritional supplementation required for

	under-5 children; 1 million Pregnant and Lactating women requiring supplemental food).					Pregnant and lactating women, and for anticipated population of acutely malnourished children under 5.
Protection of the most vulnerable groups.	<ul style="list-style-type: none"> • 5,000 persons confined to institutions, comprising orphaned children, the severely handicapped, children in detention, • 21,000 elderly. • 0.15 million unaccompanied minors. • 0.13 existing refugees in Iraq. 					
Demining	<ul style="list-style-type: none"> • major threat from UXO to children under 18. • Refugees at or near borders. • IDPs crossing to the three northern governorates. 					
Shelter and Non-Food Items	<ul style="list-style-type: none"> • 460,000 Refugee-Like IDPs in need of shelter and Non Food Items • 970,000 IDPs in need of Non Food Items 					IDPs expected to use buildings and schools for shelter. Need for Non Food Items, especially heaters and cooking facilities.

Please note: the above document is a transcription of the original, and as such may contain errors introduced in the transcription process. To be sure of an accurate text, please quote from the original document, available in PDF format at
<http://www.casi.org.uk/info/undocs/war021210scanned.pdf>

Further information on the omissions and withholdings attendant on the publication of this internal UN document are provided at
<http://www.casi.org.uk/info/undocs/war021210notes.html>

Spørgsmål nr. : 7

"Ministeren bedes kommentere rapporten "Likely Humanitarian Scenarios", særligt hvad angår vurderingerne af risikoen for store civile tab, flygtningestrømme og fødevareforsyningskrise"

Svar:

Der henvises til svaret på spørgsmål nr. 6.

Spørgsmål nr. 8:

”Kan ministeren bekræfte, at FN-organisationerne, herunder World Food Programme, i og omkring Irak langt fra har modtaget de midler, der er nødvendige for at kunne modtage det forventede antal flygtninge fra krigen under betryggende former?”

Svar:

Af den eksisterende FN-appel for beredskabsforanstaltninger på i alt 123 mio. USD er der hidtil modtaget tilsagn på godt 50 mio. USD. FN's Kontor for koordination af humanitær bistand, OCHA, har for få dage siden cirkuleret et udkast blandt involverede FN-organisationer til en hastende nødhjælpsappel for situationen efter en evt. militær intervention med anmodning om, at organisationerne føjer deres behovsskøn til appellen. Det skønnes foreløbig, at de samlede humanitære finansieringsbehov for en seksmåneders periode kan blive på ca. 1 mia. USD, hvoraf to-tredjedele skønnes at skulle dække fødevarebehov. Appellen ventes udsendt et par dage efter en evt. militær intervention.

Spørgsmål nr. 9:

"Ministeren bedes redegøre for hvilke vurderinger af antallet af civile tab, der kan blive en konsekvens af den USA-ledede angrebskrig uden FN-mandat mod Irak, der er fremkommet i internationale og amerikanske rapporter?"

Svar:

Regeringen er ikke bekendt med vurderinger af antallet af civile tab i forbindelse med en militær aktion i Irak.

En militær operation søges selvsagt tilrettelagt på en sådan måde, at risikoen for civile ofre bliver mindst mulig. Civile tab vil i øvrigt også afhænge af det irakiske styres handlinger.

Det fremgår i øvrigt af Udenrigsministeriets notat af 17. marts 2003, at der ikke, som det hedder i spørgsmålet, er tale om en "angrebskrig uden FN-mandat", men om en militær aktion, der iværksættes på grundlag af en bemyndigelse fra FN's Sikkerhedsråd.

Spørgsmål nr. 10 :

"Kan ministeren bekræfte, at såfremt Irak er i besiddelse af masseødelæggelsesvåben, så er landene bag den USA-ledede angrebskrig uden FN-mandat mod Irak ikke i besiddelse af oplysninger om disses geografiske placering, og således heller ikke i stand til at hindre deres evt. brug?"

Svar:

Som det fremgår af rapporter fra FN's våbeninspektører, har Irak fortsat ikke gjort rede for betydelige beholdninger af masseødelæggelsesvåben, som Irak tidligere har erkendt at være i besiddelse af.

Den militære indsats vil have til formål at gennemtvinge irakisk afvæbning i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolutioner. Indsatsen vil dermed netop søge at forhindre Iraks anvendelse af masseødelæggelsesvåben.

Det fremgår i øvrigt af Udenrigsministeriets notat af 17. marts 2003, at der ikke, som det hedder i spørgsmålet, er tale om en "angrebskrig uden FN-mandat", men om en militær aktion, der iværksættes på grundlag af en bemyndigelse fra FN's Sikkerhedsråd.

Spørgsmål nr. 11:

Ministeren bedes oplyse, hvordan de samlede omkostninger ved aktionen vil blive finansieret?

Svar:

Merudgifterne forbundet med udsendelse af korvetten Olfert Fischer, ubåden Sælen, et lægehold samt to patruljebåde til NATO's operation Active Endeavour i Middelhavet vil afhænge af bidragenes endelige sammensætning og mulighederne for samarbejde med andre nationer. Bidragene skønnes at kunne indebære merudgifter i størrelsesordenen 60 mio. kr. for en seks måneders udsendelse. Heri er inkluderet en merudgift på 15 mio. kr. til udsendelse af to patruljebåde til operation Active Endeavour. Disse merudgifter vil blive afholdt inden for den afsatte ramme til forsvarets internationale engagement inklusive den afsatte reserve.

Regeringen har endvidere til hensigt at afsætte 300 mio. kr. af allerede eksisterende midler under ulandsrammen til brug for humanitær bistand, herunder flygtninge, og til genopbygningsbistand i Irak.

Spørgsmål nr. 12:

Ministeren bedes oplyse, hvilke konsekvenser regeringen forestiller sig, at en militær aktion vil have for de øvrige lande i regionen (handelsmæssigt og på anden måde økonomisk samt som følge af flygtningestrømning)?

Svar:

I betragtning af, at en militær aktion må forudses efterfulgt af en ophævelse af sanktionerne mod Irak, er der næppe tvivl om, at konsekvenserne for nabolandene også på det økonomiske område, især på lidt længere sigt, vil være positive.

FN's Flygtninge Højkommissariat (UNHCR) anslår, at antallet af irakiske flygtninge i kølvandet på en militær aktion afhængig af omstændighederne vil kunne andrage mellem 600.000-1.400.000 personer. Der er allerede bl.a. med dansk støtte fra UNHCR's og de øvrige internationale humanitære organisationers side truffet en række foranstaltninger for at styrke nabolandenes muligheder for at modtage irakiske flygtninge.

Spørgsmål nr. 13:

"Ministeren bedes oplyse, hvilke forhold regeringen anser for at være succeskriterier ved en militær aktion over for Irak?"

Svar:

Den multinationale indsats i Irak vil have til formål at gennemtvinge irakisk efterlevelse af landets nedrustningsforpligtelser i henhold til kravene fra FN's Sikkerhedsråd og med henblik på at fjerne truslen mod den internationale fred og sikkerhed i regionen.

Spørgsmål nr. 14:

"Ministeren bedes oplyse, hvilke vurderinger fra militære eksperter, der foreligger forud for aktionen med hensyn til muligheden for at opfylde succeskriterierne?"

Svar:

De militære planlæggeres vurdering af de militære forhold foreligger ikke offentligt tilgængeligt.

Spørgsmål nr. 15:

"Ministeren bedes oplyse, hvilke civile tab regeringen anser for at være acceptable for at få Irak til at opfylde de krav, der stilles af koalitionen bag angrebskrigen mod Irak uden FN-mandat?"

Svar:

Der henvises til svar på spørgsmål nr. 9.

Spørgsmål nr. 16:

"Ministeren bedes oversende en oversigt over centrale bemærkninger (i dansk oversættelse), som er fremkommet fra militærekspertes om en aktion mod Irak?"

Svar:

I den omfattende debat om en multinational indsats i Irak er der fremkommet et betydeligt antal udtalelser, herunder fra militære eksperter. Udenrigsministeriet er ikke i besiddelse af en oversigt over disse udtalelser.

Spørgsmål nr. 17:

"Ministeren bedes oplyse, hvilke civile tab regeringen forudser ved aktionen?"

Svar:

Der henvises til svar på spørgsmål nr. 9.

Spørgsmål nr.18

"Ministeren bedes oplyse, om regeringen på nogen måde har givet udtryk for accept af, at tyrkiske tropper invaderer dele af det nordlige Irak i forbindelse med en krig mod Irak?"

Svar:

Regeringen er ikke bekendt med tyrkiske planer om at invadere det nordlige Irak i forbindelse med en militær aktion i Irak og har følgelig heller ikke udtrykt nogen form for accept af et sådant hændelsesforløb. Regeringen tillægger det i den forbindelse afgørende vægt, at en lang række sikkerhedsrådsresolutioner, herunder senest resolution 1441 af 8. november 2002 har bekræftet det internationale samfunds pligt til at respektere og værne om Iraks territoriale integritet.

Spørgsmål nr.19

"Ministeren bedes oplyse, hvilke interesser Tyrkiet ønsker at varetage gennem en evt. besættelse af kurdiske områder i det nordlige Irak, som denne har været forhandlet mellem USA og Tyrkiet?"

Svar:

Regeringen er som nævnt i besvarelsen af spørgsmål 18 ikke bekendt med planer om, at tyrkiske tropper vil invadere eller besætte det nordlige Irak i forbindelse med en militær aktion i Irak.

Spørgsmål nr.20

"Hvis det irakiske styre falder som følge af aktionen, kan det så efter regeringens opfattelse føre til en deling af Irak?"

Svar:

Der må i den situation forudses etableret en overgangsadministration med den hovedopgave at opretholde ro og orden samt sikre landets territoriale enhed i overensstemmelse med Sikkerhedsrådets resolutioner.

Spørgsmål nr. 21:

"Vil ministeren redegøre for, hvilke beviser der findes for, at Irak besidder masseødelæggelsesvåben?"

Svar:

Under den første våbeninspektion i Irak fra 1991 til 1998, forestået af UNSCOM, blev der navnlig fra 1995 fundet og destrueret store mængder kemiske og biologiske masseødelæggelsesvåben. Denne proces blev aldrig afsluttet som følge af, at våbeninspektørerne på grund af Iraks obstruktion af deres arbejde måtte forlade landet i 1998.

Chefen for den nye våbeninspektion UNMOVIC, Hans Blix, har i sine rapporter til Sikkerhedsrådet slået fast, at der stadig mangler regnskab for betydelige mængder kemiske og biologiske våbenemner. Det drejer sig blandt andet om den ekstremt giftige VX-nervegas, som Irak har erkendt, at man har produceret et antal tons af. Irak kan endvidere ikke gøre rede for 6500 bomber, indeholdende omkring 1000 tons giftgas

Hvad angår biologiske våben kan man ikke redegøre for 8.500 liter miltbrandsporer og for vækstsubstrater, der er tilstrækkelige til at producere yderligere 5000 liter koncentreret miltbrand.

Våbeninspektørerne har ligeledes konkluderet, at Irak besidder ulovlige fremføringsystemer med en rækkevidde, der overskrider de fastsatte 150 km. og kan anvendes til at fremføre kemiske og biologiske våben.

Spørgsmål nr.22:

Vil ministeren rette henvendelse til de øvrige lande i koalitionen bag den USA-ledede angrebskrig uden FN-mandat mod Irak, såfremt den tidligere irakiske hærchef al-Khazraji på nogen måde viser sig at spille en rolle i krigen, og kræve af disse, at de medvirker til at udlevere ham til Danmark?

Svar:

Politiet har efterlyst den tidligere irakiske hærchef gennem de sædvanlige kanaler. Statsadvokaten for særlige internationale straffesager har tilkendegivet, at hvis hærchefen har ophold i udlandet, vil det være muligt at begære ham udleveret til retsforfølgning i Danmark.

Det fremgår i øvrigt af Udenrigsministeriets notat af 17. marts 2003, at der ikke, som det hedder i spørgsmålet, er tale om en ”angrebskrig uden FN-mandat”, men om en militær aktion, der iværksættes på grundlag af en bemyndigelse fra FN’s Sikkerhedsråd.

Spørgsmål 23:

Er ministeren enig i, at Danmark ikke på nogen måde kan billige eller acceptere, at den tidligere irakiske hærchef al-Khazraji kommer til at spille nogen rolle under den USA-ledede angrebskrig uden FN-mandat mod Irak, eller evt. kommer til at indtage en position i Irak efter krigen?

Svar:

Der henvises til svar på spørgsmål nr. 22.

Spørgsmål nr. 24:

"Hvordan forestiller ministeren sig, at Irak skal regeres efter en krig?"

Svar:

Så hurtigt som muligt efter den militære aktion forventes afholdt frie og demokratiske valg med henblik på dannelse af en repræsentativ irakisk regering, der kan overtage administrationen af landet.

Spørgsmål nr. 25:

"Vil ministeren kommentere rapporter fra USA, som forudser, at Irak vil være besat af amerikanske tropper længe efter afslutningen af krigen mod Irak? "

Svar:

Det er for indeværende i sagens natur vanskeligt at sige noget om, hvor længe der vil være behov for en militær indsats i Irak. Der er imidlertid ingen tvivl om, at man fra koalitionen side ønsker, at den egentlige militære indsats bliver så kort som mulig.

I erklæringen fra topmødet på Azorerne den 16. marts 2003 fremhævede USA, Storbritannien, Spanien og Portugal således, at en eventuel militær tilstedeværelse i Irak ville være midlertidig og have til formål at fremme sikkerheden og elimineringen af masseødelæggelsesvåben, at sikre leverancer af humanitær bistand og forberede grundlaget for en genopbygning af Irak i tæt samarbejde med internationale organisationer, herunder FN, allierede og bilaterale donorer.

Spørgsmål nr. 26:

"Foreligger der på nuværende tidspunkt en plan for genopbygning af Irak efter den USA-ledede angrebskrig uden FN-mandat, som den danske regering har tiltrådt eller på anden måde støttet?"

Svar:

Der foreligger i sagens natur endnu ingen konkrete genopbygningsplaner, som den danske regering har tiltrådt eller på anden måde støttet. Regeringen har til hensigt at afsætte op til 300 mio. kr. inden for det kommende år til bl.a. genopbygningsstøtte til Irak.

Det fremgår i øvrigt af Udenrigsministeriets notat af 17. marts 2003, at der ikke, som det hedder i spørgsmålet, er tale om en "angrebskrig uden FN-mandat", men om en militær aktion, der iværksættes på grundlag af en bemyndigelse fra FN's Sikkerhedsråd

Spørgsmål nr. 27:

"Ministeren bedes oplyse, på baggrund af hvilke beslutninger det forudses i bemærkningerne til til B 118, at genopbygningen af den irakiske infrastruktur i "vidt omfang må forudses finansieret af Iraks egne meget betydelige olieindtægter"?"

Svar:

Irak var indtil Saddam Hussein påbegyndte sine krigsventyr i 1980 et velstående land og besidder fortsat de næststørste oliereserver i verden. Efter en genopbygning og modernisering af olieindustrien vil Irak igen råde over endog meget betydelige olieindtægter, som vil sætte landet i stand til at foretage yderligere investeringer i genopbygningen af landets øvrige infrastruktur.

Spørgsmål nr. 28:

"Ministeren bedes oplyse, om regeringen har noget kendskab til eller har været en del af drøftelser af nogen form for planlægning af disponeringen over de irakiske olieressourcer og -indtægter efter den USA-ledede angrebskrig uden FN-mandat?"

Svar:

Regeringen er ikke bekendt med drøftelser af denne karakter og har heller ikke deltaget i sådanne.

Det fremgår i øvrigt af Udenrigsministeriets notat af 17. marts 2003, at der ikke, som det hedder i spørgsmålet, er tale om en "angrebskrig uden FN-mandat", men om en militær aktion, der iværksættes på grundlag af en bemyndigelse fra FN's Sikkerhedsråd.

Spørgsmål nr. 29:

”Hvilke initiativer vil ministeren tage for at undgå, at Israel iværksætter en offensiv mod palæstinenserne i ly af krigen mod Irak?”

Svar:

Danmark og EU har løbende og ikke mindst i forbindelse med de seneste israelske militære indrykninger på Vestbredden og i Gaza stærkt understreget over for Israel, at de israelske sikkerhedsstyrkers fremfærd er uacceptabel og alene bidrager til at øge voldsspiralen.

Det er endvidere regeringens håb, at præsident Bush's beslutning den 14. ds. om at fremsende Mellemosten Kvartettens køreplan for etablering en palæstinensisk stat til parterne vil kunne bidrage til at lægge en dæmper på volden og bane vej for snarlig implementering af planen, der bl.a. forudser genoptagelse af det israelsk-palæstinensiske sikkerhedssamarbejde, israelsk tilbagetrækning fra de palæstinensiske selvstyreområder samt stop for israelske bosættelsesaktiviteter.

Spørgsmål nr.30:

”Ministeren bedes oplyse, hvilke aktuelt skred i indholdet af Folkeretten, der har bevirket, at Udenrigsministeren den 5. februar kunne mene, at en ny beslutning i FN var nødvendig for at sikre et mandat og ”forankring” i FN for en væbnet aktion mod Irak, mens regeringen i dag mener, at Folkeretten er overholdt i en grad, så kravet om FN-mandat ved væbnede aktioner er på plads i den nuværende situation?”

Svar:

Regeringen er ikke bekendt med, at der aktuelt skulle være sket et skred i folkeretten, således som det antydes i spørgsmålet. Regeringen har gennem hele forløbet lagt vægt på, at en militær aktion mod Irak skal være forankret i FN. Det er fortsat regeringens opfattelse. Regeringen har på intet tidspunkt sat lighedstegn mellem FN forankring og en ny resolution fra Sikkerhedsrådet.

FN's Sikkerhedsråds resolution 1441, stiller ikke krav om en ny beslutning i Sikkerhedsrådet. Det fremgår af resolutionens § 12, der har følgende ordlyd:

” Decides to convene immediately upon receipt of a report in accordance with paragraphs 4 or 11 above, in order to consider the situation and the need for full compliance with all of the relevant Council resolutions in order to secure international peace and security”.

Dette ordvalg er helt bevidst og understreger, at der alene forudsættes en drøftelse i Sikkerhedsrådet, hvilket Sikkerhedsrådet har haft lejlighed til flere gange. Såfremt der skulle en ny beslutning til, skulle det have været præciseret i resolutionen ved at anvende udtrykket ”decision”. Sikkerhedsrådets tidligere resolutioner, heriblandt resolution 678, står stadig ved magt, og vil kunne aktiveres uden en ny resolution, hvis Irak ikke opfylder betingelserne for våbenstilstanden i 1991, der er fastlagt i resolution 687.

Spørgsmål 31:

”Ministeren bedes bekræfte, som det fremgår af Weekendavisen den 21. februar, at regeringen tidligere har sagt til USA, at en dansk tilslutning til en væbnet aktion mod Irak er betinget af en FN-beslutning, samt at der på daværende tidspunkt ifølge ministerens egne udtalelser, ikke forelå en beslutning?”

Svar:

Min udtalelse, der er refereret i Weekendavisen den 21. februar 2003, vedrørte spørgsmålet om, hvad der ligger i begrebet ”FN-sporet”. Jeg sagde bl.a. ”at følge FN-sporet er at følge en beslutning, der træffes i FN”. Det er det, som regeringen gør ved nu at medvirke til at gennemføre de beslutninger, som FN’s Sikkerhedsråd har truffet med vedtagelsen af resolution 1441 og tidligere resolutioner.

Regeringen har på intet tidspunkt sat lighedstegn mellem FN-sporet eller FN forankring og en ny resolution fra Sikkerhedsrådet. Regeringen har ikke lagt skjul på, at en ny sikkerhedsrådsresolution kunne være politisk ønskelig, selvom den ikke kan anses for juridisk påkrævet. Det har regeringen sagt mange gange – også til USA. En ny resolution ville have forøget det politiske pres mod Irak, men det blokeredes af Frankrigs trusler om at ville nedlægge veto.

Spørgsmål 32:

”Vil ministeren i forlængelse af foregående spørgsmål redegøre for, hvilke begivenheder, der har fået den danske regering til først at kræve en FN-beslutning før et dansk engagement i en krig mod Irak kunne komme på tale, for dernæst at lade kravet om en FN-beslutning falde?”

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 30 og 31.